

عنوان مقاله:

واکاوی و اهمیت بافت های تاریخی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و پنجمین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

وحیده دباغ عالی نسب - پژوهشگر، نویسنده، مترجم

خلاصه مقاله:

بافت تاریخی، منطقه تاریخی و یا منطقه میراث فرهنگی بخشی از یک شهر است که در آن ساختمان ها و بناها و آثار ارزشمند معماری و تاریخی وجود دارد. بافت تاریخی در برخی کشورها تحت حمایت قانونی قرار می گیرد و محافظت می شود. "بافت" از نظر لغوی به معنای بافتن و درهم تنیده شدن و به هم پیوستن است. بافت تاریخی مجموعه ای از فضاها و ساختمان های مختلف شهری و روستایی می باشد که در تقسیمات اجتماعی محلی، از محله های مختلف تشکیل شده است. همچنین ممکن است بافت تاریخی با بافت تجاری، بافت اداری یا بافت فرهنگی هنری شهر منطبق باشد. با این که از آنها متمایز باشد. بافت تاریخی در مفهوم کلی آن به بخشی از شهر اطلاق می شود که در آن قسمت عمده ساختار و استخوان بندی شهر باقی مانده، اما عناصر، اجزا و فضاها دستخوش تغییر شده اند. و در شهرهای ایران آن بخش از بافت های شهری هستند که قبل از سال (۱۳۰۰ هجری شمسی) شکل گرفته اند. به عبارتی رها کردن بافت های تاریخی، انسان معاصر را از بهره گیری عالمانه از تجارب گذشته و قرارگرفتن در مسیر تداوم تاریخی که رمز بقای هر فرهنگی است، باز می دارد. در واقع یکی از ارزش های میراث فرهنگی، ارزش هویتی آنهاست. ملت های دنیا برای دانستن هویت تاریخی همیشه در پی یافتن و بازسازی گذشته ای هستند که در آن پیروزی ها، شکست ها و تجربه های گوناگون، آنها را شکل داده است.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، میراث فرهنگی، انسان معاصر، تداوم تاریخی، هویت تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948223>

